

การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่อง "สจจะ" ในพุทธประชญาฝ่ายเจริญ

นางสุวนันชา ศรีรุ่งนิรันดร์

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรีญญาชั้นมหาบัณฑิต

ภาควิชาปรีญญา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๗

ISBN ๙๗๘-๘๑๑-๘๘๘-๘

010801

| 17158850

AN ANALYTICAL STUDY OF THE CONCEPT OF "TRUTH" IN THERAVADA PHILOSOPHY

Mrs. Lunna Asvarungniran

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Philosophy

Graduate School

Chulalongkorn University

1984

หัวขอวิทยานิพนธ์

โดย

ภาควิชา

อาจารย์ที่ปรึกษา

การศึกษา เชิงวิเคราะห์ เรื่อง "สัจจะ" ในพุทธประชญาฝ่าย เกรวاث

นางสลอนา อัศววุฒินิรันดร์

ปรีญญา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ณ รังษี

บัญชีวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัญชีวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มารค ตามไท)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ณ รังษี)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วิจิตร เกิดวิสิษฐ์)

ลิขสิทธิ์ของบัญชีวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษา เชิงวิเคราะห์ เรื่อง "สจจะ" ในพุทธประชญาฝ่าย เกรวาท

ชื่อนิสิต

นางสาวนา ฉัคสรุ่งนิรันดร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร พ. รังษี

ภาควิชา

ปรัชญา

ปีการศึกษา

๒๕๖๗

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาวิเคราะห์เรื่องสจจะในพุทธประชญาฝ่าย เกรวาท เพื่อให้ทราบที่มาและความหมายตลอดจนรายละเอียดของเรื่องสจจะนี้อันจะน่าสนใจซึ่งความเข้าใจที่จะคลี่คลายปัญหาอันเกิดจากความเข้าใจผิดที่คิดว่าคำสอนของพุทธประชญา มีความซัดแย้งในตัวเอง

จากการวิจัยพบว่าพุทธประชญาฝ่าย เกรวาท มีทฤษฎีในเรื่องสจจะหรือความจริงอยู่ ๒ ทฤษฎี คือความจริงในระดับปรัมพัตร์ ซึ่ง เรียกว่าปรัมพัตรสจจะ และความจริงในระดับสมมติ ซึ่ง เรียกว่า สมมติสจจะ ปรัมพัตรสจจะเป็นเรื่องของความจริงตามธรรมชาติของสถาบันธรรมแท้ ๆ ของสังฆ婆婆ะ อันได้แก่รูปธรรมและนามธรรม ซึ่งแยกย่อยเป็น จิต เจตสิก รูป นิพพาน ความจริงระดับนี้มีได้ขึ้นอยู่กับการรับรู้หรือการกำหนดของมนุษย์ ไม่ว่าจะมีผู้ใดเข้าไปรู้ความจริงนี้หรือไม่ ก็ตาม ความจริงนี้ยังคงมีอยู่และเป็นจริงตามลักษณะเข่นนั้นตลอดไป ส่วนสมมติสจจะเป็นความจริงที่มีรากฐานอยู่บนการกำหนดสมมติของมนุษย์ ซึ่งเปลี่ยนแปลงและถูกยกเลิกได้ การกำหนดสมมตินี้ก็คือการสร้างระบบภาษาขึ้นเพื่อใช้เรียกใช้สมมติสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนเป็นเครื่องมือที่จะทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันได้ โดยอาศัยหลักการสร้างนามบัญญัติที่แฟงความหมายคือการบัญญัติไว้ ทั้งนามบัญญัติและอรรถบัญญัติจึงมีความสัมพันธ์ ก็เช่นเดียวกัน เมื่อเรื่องและต้องประกอบอยู่ด้วยกัน จึงจะทำให้เกิดเป็นภาษาที่สามารถนำมาใช้สื่อความหมายได้ล้มบูรณา ทั้งปรัมพัตรสจจะและสมมติสจจะเป็นความจริงที่ต้องอิงอาศัยกัน กล่าวคือปรัมพัตรสจจะ เป็นความจริงที่ยืนอยู่เป็นแกน มีสาระตัดต่อของความจริงอยู่ในตัวเอง แต่การอธิบายความจริงนั้นจะกระทำได้โดยผ่านทางภาษาซึ่งเป็นสมมติสจจะ และในท่านของเดียว กันสมมติสจจะเป็นสิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้นไม่มีสาระแห่งความจริงในตัวเอง แต่ถูกสมมติลงบนสิ่งซึ่งเป็นปรัมพัตรสจจะความจริงแท้ที่อยู่เบื้องหลังความจริงในระดับสมมติก็คือความจริงในระดับปรัมพัตร์

ดังนั้นพุทธปรัชญาจึงมีคำสอนที่สอดคล้องกับความจริง ๒ ระดับนี้ เพื่อให้มุขย์ยิດ เป็นหลักปฏิบัติคือ โลภุตธรรม และ โลภิธรรม โลภุตธรรม เป็นหลักธรรมคำสอนที่มุ่งสุ่ความหลุกพัน ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจในประดิษฐ์จะเป็นอย่างดี และปฏิบัติตามหลักการที่ทรงแนะนำไว้ศ้อ กรรมมีองค์แปด ส่วนโลภิธรรม เป็นหลักธรรมคำสอนที่แนะนำประโยชน์ เพื่อการดำรงชีพในโลกในสังคมอย่างมีความสุข เมื่อศึกษาและทำความเข้าใจกับเรื่องสัจจะนี้อย่างลึกซึ้ง เพียงพอแล้วจะพบว่า ความจริงทั้ง ๒ ระดับนี้มีได้มีความซัดแย้งกันแต่ประการใด แต่กับสับมีความประสานสอดคล้องและประกอบอยู่ด้วยกัน เล毅่อนการมองลึกลึกลึก ก็จะเห็นว่ากันแต่เมื่องจากแง่มุมที่ต่างกัน และทำให้เกิดความเข้าใจในหลักธรรมคำสอนของพุทธปรัชญาทั้งระบบได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title An Analytical Study of the Concept of "truth"
 in Theravāda Philosophy

Name Mrs. Lunna Asvarungniran

Thesis Advisor Associate Professor Sunthorn Na-Rangsi, Ph.D

Department Philosophy

Academic Year 1984

ABSTRACT

The purpose of this Thesis is the analytical study of the concept of truth in the philosophy of Theravāda Buddhism in order to know the sources, meaning and details of the truth. These will accordingly unravel any problems which arise out of the misunderstanding that the doctrines in Buddhist Philosophy are self-contradictory.

The result of a study reveals that there are two categories of truth in Theravāda Buddhism, one is the truth in the ultimate sense called Paramattha-sacca and another is the truth in conventional level called Sammati-sacca. The ultimate truth or Paramattha-sacca is the truth of things as they really are. They are corporeality and mentality which are devided into Citta, Cetasika, Rūpa and Nibbāna. This category of truth does not base upon perceptions or any determinations of man. Whether there is or is not anybody to know it, this kind of truth still exists as it is for all time. The

conventional truth or Sammati-sacca is the truth that bases on the determinations of man and thus it is subject to change. To determine this kind of truth is to build a system of language for both naming every supposed things and using it as an equipment of communication. There are two kinds of determination to be created, namely, naming-determination and meaning-determination and these two are interdependent. This makes language full of utility. Ultimate truth stands on its own essential nature but to explain it we have to use a language which is conventional. Conventional truth is a determination of man; its essential nature is a supposed reality which in turn depends upon the ultimate truth.

So, in Buddhist philosophy there are doctrines that are coherent with these two levels of truth for practising, namely, Lokuttaradhamma and Lokiyadhamma. Lokuttaradhamma is the teaching for liberation. One who seeks liberation must understand the ultimate truth and strictly follow the Noble Eightfold Path. Lokiyadhamma is the teaching for one who wishes to live a happy life in human society in this world. When we critically examine and understand these two levels of truth, we will find that the Buddha's teachings are by no means contradictory, but are coherent and interdependent. It is as seeing one and the same thing from different angles. Understanding of these two truths leads accordingly to a correct and better understanding of Buddhism.

กิติกรรมประภาค

ผู้ริจิย์ขอทราบข้อพระคุณท่านผู้มีนามต่อไปนี้ ซึ่ง เป็นผู้มีส่วนช่วยให้การเขียนวิทยานิพนธ์
สำเร็จลงด้วยดี ดัง

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ณ วงศ์ อ้าวาร्यที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยให้คำแนะนำ
ปรึกษา และตรวจสอบแก้วิทยานิพนธ์ ด้วยความเมตตากรุณาอย่างยิ่ง ตลอดเวลาของการวิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.มารค ตามไท ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้กรุณา
ตรวจสอบและให้คำแนะนำที่มีคุณค่า

รองศาสตราจารย์ วิจิตร เกิดวิสิษฐ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้กรุณาตรวจสอบ
และให้คำแนะนำที่ดียิ่ง

คณาจารย์ภาควิชาปรัชญาทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประจำทางปรัชญาแก่ผู้ริจิย์
พระเดชพระคุณท่านพระราชนรุมย์ (ประยุทธ์ ปุตุโล) แห่งวัดพระพิเรนทร์
กรุงเทพมหานคร ผู้ชี้สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำอันมีประโยชน์และกรุณาให้ยืมสมุดร์ต่าง ๆ
ทางพุทธศาสนาแก่ผู้ริจิย์ศึกษาค้นคว้า

พระมหาองค์ชัย ธรรมโรโข แห่งวัดไตรมิตรวิทยาราม กรุงเทพมหานคร ผู้ชี้กรุณา
ให้ยืมพระไตรปิฎกมาใช้ในการทำวิจัย

คุณแม่ พิริชัย และพี่อารวรรณ อัศวรุ่งนิรันดร์ ผู้มีอุปการคุณต่อครอบครัวของผู้ริจิย์
อย่างมาก และกรุณาให้ยืมหนังสือพุทธธรรม ตลอดจนให้ข้อคิดในหลักธรรมต่าง ๆ อันเป็น
ประโยชน์ต่อการวิจัย

คุณเอี่ยม อัศวรุ่งนิรันดร์ ผู้ให้ความสนับสนุนทั้งกำลังใจและกำลังทรัพย์ ตลอดจน
ให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้

คุณลิริ เทณุ พิริยจิตรกรกิจ และคุณฤมล มารคแม่น ผู้เป็นกัลยาณมิตรที่ดีที่สุดของ
ผู้ริจิย์

ความดีทั้งหมดในวิทยานิพนธ์นี้ขอขอบให้คุณพ่อคุณแม่ ผู้ให้ความรัก ลี้ยลະ ที่อุ噜
มาโดยตลอด และเป็นบุคคลแรกที่ปลูกฝังพุทธปรัชญาแก่ผู้ริจิย์อันเป็นเหตุจูงใจให้เลือกเขียน
วิทยานิพนธ์ เรื่องนี้

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิติกรรมประภาค	๙

บทที่

๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้	๒
วิธีดำเนินการวิจัย	๓
๒ การแบ่งระดับสัจจะและความหมาย	๔
ภาษาอังกฤษและการศึกษาธรรม	๔
ความหมายและที่มาของคำ "สัจจะ" ในศัมภารพพุทธศาสนา (บางศัมภาร) ..	๕
๓ สมมติสัจจะ	๑๔
ความหมายและการแบ่งประเภทของสมมติสัจจะ	๑๔
สักษะคำสอนในระดับสมมติสัจจะ	๑๕
ข้อปฏิบัติในระดับสมมติสัจจะ	๑๙
๔ ปรมติสัจจะ	๔๔
ความหมายและการแบ่งประเภทของปรมติสัจจะ	๔๔
สักษะคำสอนในระดับปรมติสัจจะ	๕๖
ข้อปฏิบัติในระดับปรมติสัจจะ	๕๗
๕ สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	๗๗
บรรณานุกรม	๗๗
ประวัติการศึกษา	๗๘

รหัสที่ใช้ในการอ้างอิงพระไตรปิฎก

คำย่อ	ย่อมาจาก
ว. มหา.	วินัยปิฎก มหาวรรค ภาค ๑
ท. สล.	ทีชนิกาย สลัชชธรรมวรรค
ท. มหा.	ทีชนิกาย มหาวรรค
ท. ป.	ทีชนิกาย ปานิภารรค
ม. มูล.	มัชณิมณิกาย มูลปัญญาสก
ม. มช.	มัชณิมณิกาย มัชณิมณญาสก
ม. อปรี.	มัชณิมณิกาย อปรีปัญญาสก
สง. ลคณ.	สังยุตตนิกาย ลคณธรรมวรรค
สง. น.	สังยุตตนิกาย นิท่านธรรมวรรค
สง. ชั่นธ	สังยุตตนิกาย ชั่นธรรมวรรค
สง. มหา.	สังยุตตนิกาย มหาธรรมวรรค
ชง. ตีก.	ชังคุตตรนิกาย ตีกนิبات
ชง. จตุก.	ชังคุตตรนิกาย จตุกนิبات
ชง. มีญจก.	ชังคุตตรนิกาย มีญจกนิبات ปฐมนิเทศสก
ชง. อัญชุก.	ชังคุตตรนิกาย อัญชุกนิبات
ชง. นวก.	ชังคุตตรนิกาย นวกนิبات
ชง. ทสก.	ชังคุตตรนิกาย ทสกนิبات
ขท. คาก.	ขุทกนิกาย คากอรรัมบท
ขท. อิต.	ขุทกนิกาย อิติจุตอกะ
ขท. อ.	ขุทกนิกาย อุทาน
ขท. ปฏ.	ขุทกนิกาย ปฏิสมกิathamวรรค

คำย่อ	ย่อมาจาก
อุท. ชา.	อุทกนิกาย ชาดก
อภิ. ว.	อภิธรรมปีฎก วิธงคปกรณ์
อภิ. กถा.	อภิธรรมปีฎก กถาวตถุปกรณ์
-/-/-/	พระไตรปีฎกเล่มที่/ข้อ/หน้า

ตัวอย่าง ท. สล. ๕/๓๙๒/๓๒๐ หมายความว่า ที่นิกาย สลัชธรรม พระไตรปีฎกเล่มที่ ๕
ข้อ ๓๙๒ หน้า ๓๒๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย